

Duurmelken.

Samenvatting uit rapport 97 (2007). Duurmelken bij geiten.

Auteur: E. Schuiling, uitgegeven door Animal Sciences Group van Wageningen UR

In de geitenhouderij wordt duurmelken al langere tijd toegepast. Uit een enquête onder geitenhouders bleek dat belangrijkste argumenten van geitenhouders om te gaan duurmelken minder uitval van dieren, minder arbeid, meer melk en productiespreiding zijn. Duurmelken wordt in eerste instantie vaak toegepast op guste dieren en uitstootdieren die afgemolken worden. Een deel van de geitenhouders past het gericht toe op een gedeelte van de geiten, waarbij de duurmelkdieren worden geselecteerd op een melkgift. In het algemeen zijn de ervaringen met duurmelken positief, maar de effecten zijn niet gekwantificeerd. Als nadelen van duurmelken wordt genoemd dat er minder aanwas is en met name minder aanwas van de hoogproductieve dieren.

In een voorstudie naar de effecten van duurmelken op melkkwaliteit is een vergelijking gemaakt tussen melk in diverse lactatiestadia van gewone lactaties en duurmelklactaties. Er is geen effect gevonden van duurmelk op verwerkbaarheid van de melk tot kaas, op de verhouding tussen kaaseiwit en wei-eiwit en op de niveaus van plasmine en plasminogeen. Duurmelken zal dan ook geen negatieve effecten hebben op de verwerkingseigenschappen van de melk. Een positief effect mag verwacht worden omdat er, vanwege minder frequent aflammeren, de kans op biestmelk in de tank kleiner wordt.

In een veldonderzoek, uitgevoerd op zes bedrijven, is het effect van duurmelken in de praktijk onderzocht. Duurmelken blijkt zeer dynamisch te zijn: de lengte van een duurmelklactatie varieert van twee jaar tot zeven jaar, selectieredenen voor duurmelken zijn productieniveau, drachtigheid, afmelken. Maar ook het optimale aantal dieren in een groep bepaalt welke criteria er worden aangelegd. In het veldonderzoek konden geen vaste groepen duurmelkdieren en dieren met gewone lactaties worden vergeleken, omdat er in de praktijk niet met vaste groepen dieren wordt gewerkt. Wel waren op elk bedrijf dieren aanwezig die wel en niet duurgemolken werden.

Op basis van de vergelijking tussen de praktijkgroepen is gebleken dat verwacht mag worden dat de productie van duurmelkdieren hoger is, dat problemen met de conditie van de dieren (vervetten) zich niet voorgedaan hebben en dat er minder uitval is van dieren. De productieverhoging, gemeten in kg vet en eiwit, door duurmelken is geschat op 14 %.

Schijndracht is mogelijk een probleem bij duurmelken, maar doordat er grote bedrijfsinvloeden en jaarinvloeden zijn was dit niet met zekerheid vast te stellen. Schijndracht kwam op sommige bedrijven in grote mate bij zowel duurmelkers als niet duurmelkers voor, terwijl er op andere bedrijven nauwelijks schijndracht voorkwam. Wel is het zo dat sommige duurmelkers herhaald schijndrachtig zijn.

Aangetoond is ook dat de selectie van duurmelkers op productie niet nodig is: laag- en middenproductieve dieren blijken vergelijkbare persistenties te hebben.

Zie voor het volledige rapport

www.asg.wur.nl/NR/rdonlyres/F81D8745-6596-4296-A292-8553950E2B98/57405/97.pdf -